

అష్టాదశ శతాబ్దమునకు పునరుజ్జీవము

కాళ్ళరి జీవితము

యీ సృష్టి పుట్టి యెన్నికొట్ట సంవత్సరాలలో, యెన్ని యుగాలలో, ఖచ్చితంగా మనకి తెలియదు. ఆ సృష్టికర్త బ్రహ్మకుకూడ ఇలాటి సంశయమే కలిగింది. అందుకనే ఒక ప్రభవనామ సంవత్సరం కైత్రశుద్ధ దశమి గురువారం రోజున తను సృష్టించినవాటి నన్నింటినీ పరమర్షింప దలిచి, ఫలానా స్థలంలో సాయంత్రం 5 గంటలకు హాజరు కావాలని సమస్త పంపాడు.

ఆ సమస్త ఆందుకుని రాళ్ళు, గుట్టలు మొక్కలు, చెట్లు, పిప్పిలకాది వీనుగు పర్యంతం ప్రతి జీవరాసి, తమ తమ జాతికి ఒక్కో ప్రతినిధిగా, ఆ మహాసభకు హాజరు కాబోతున్నారు.

జాతికి వకటి వాళ్ళున బయలుదేరినా రి4 కోట్లకుపైగా సమావేశం కాగల అవకాశం వుంది. అందుకనే గంగానదీ తీరాన ఉత్తరంగా హిమాలయాల పాదం వరకు గల ఒక సువిశాలస్థలం యొప్పుకో బద్దది.

ఆకాశం నిర్మలంగా, అక్కడక్కడ పూలు పొదుగుకున్నట్టు, చిన్న చిన్నవి మబ్బుతునకలతో ముస్తావై నట్టు హాయిగా వుంది.

ప్రతి ప్రాణికోటి తమ తమ పరిధిలో అలంకరింపకుని సమావేశానికి హాజరైంది. యీ సమావేశంలోని విశేషవంత యేమిటంటే, చేరిన సమస్త జీవుల్లో చాలా వాటికి పరస్పరద్వేష, శతృత్వాలు ఉన్నప్పటికీ, యీనాడు తమమధ్యవున్న రాగద్వేషాలును, జేడాభిప్రాయాలను, శతృత్వాలను విడనాడి, సౌమ్యంగాను, మిత్రత్వంగాను సంవరిస్తున్నాయి. క్యూరమ్మగాలు సాధువులుగాను, విషపూరితాలు అమృత తుల్యులుగాను మారాయి. గోవ్యాఘ్రాలు, పాముకప్పలు, పిల్లియెలుకలు, గ్రద్ద పాములు, నరుడు మృగాలు అన్నీ కలిసి గట్టుగా, సభ్యతగా, సౌమ్యంగా, సమావేశ స్థలాన్ని ఆక్రమించి, కుతూహలంగా వున్నాయి.

సమయం 5 గంటలు కావచ్చింది. ఆకాశాన్నుంచి యక్ష, గంధర్వ, కిన్నెర, కింపురుషులు, అష్టాది దేవతలు యీ సమావేశాన్ని తిలకిస్తున్నారు. విష్ణుమహేశ్వర్లుకూడా తమ సతీమణులతో తిలకిస్తుండగా బ్రహ్మ భూమిమీద పాదం మోపాడు. రి4 కోట్ల జీవులు ఆహ్లాదంతో తమతమ భాషల్లో జేజేలు కొట్టుతూ ధన్యవాదాలు పలుకుతుంటే ఆకాశం దద్దరిల్లింది.

బ్రహ్మ అందరిని ఒకసారి పరామర్శగా చూశాడు.

“పుణ్యటిపుణ్యారా! నాయనలారా! యీ భూమిని దాని మీద మిమ్మల్ని సృష్టించి అనంతకాలమైంది. సృష్టి ఆరంభంలోనే మీ అందరికీ మీ జీవిత విధాలు నిర్ణయించ బడ్డాయి. యీ అదే శాసనారంభం అనంతకాలం మీరు మీమీ పరిధిలో మీ జీవితాలను సుఖమయంగా గడుపుచున్నారనుకుంటాను. కాని మీకు శూరిపాదలు పున్నట్టు, వాటిని తీర్చి మీకు సుఖాంతులు చేకూర్చమని మీ ఇష్ట దేవతలను ప్రార్థిస్తున్నట్టు, అదేవతలు నాకు వచ్చే పనే వర్తమానం అందిస్తూనే వున్నారు, అందుకని యెట్టకేలకు యీ రోజున కొంత వ్యవధి సృష్టించుకొని మిమ్మల్ని అందరిని పరామర్శించటానికి వచ్చాను. కావున నేను పిలిచిన వారే లేవి తమ యోగక్షేమాలతోపాటు మీ సమస్యలను కూడ విన్నవించుకొనగలరు.” ఇలా పలికి బ్రహ్మదేవుడు మొట్టమొదట మానవుణ్ణి పిలిచాడు. మానవుడు సవినయంగా లేవి చేతులు తోడించుకొని దేముని ఆజ్ఞకొరకు చూస్తున్నాడు అప్పుడు:-

“నాయనా, నేను సృష్టించిన వాటి నన్నిటిలో నీకు అగ్రస్థానం ఇచ్చాను నీవు దానిని యెలా ఉపయోగిస్తున్నావు?”

అని అడిగాడు బ్రహ్మ.

“అయ్యా! తమరు నన్ను మిగతా జీవకోటి కంటే జ్ఞానిగాను, ఉత్తమంగాను సృష్టించి, నాకు మెదడును ఇచ్చి, దానిని ఉపయోగించి అభివృద్ధి చెందవలసిందిగా శలవిచ్చారు. తమ ఆజ్ఞాను

సారం, దిగంబరంగా, లజ్జావిహీనంగా ఆరంభించిన జీవితాన్ని, బుద్ధిమవయోగించి, క్రమేపీ అభివృద్ధి చెందుతూనేటికి వస్తు ధారణా స్థితికివచ్చాను. లజ్జావిహీనత స్వార్థపరతనుంచి సామాజిక సౌభ్రాత్య ల్యాన్ని ఆలవరచుకున్నాను. మాంసా, కండమూలవలభక్షం నుంచి, రకరకాల వక్కాన్నాలు తిన నారంభించాను. మూగ సౌంజ్ఞలు, నిరర్థక పలుకుల నుంచి ఐయట పడేందుకు వాటికి పక అక్షర రూపం ఇచ్చి, అభివృద్ధి పరిచి నానారకాల కాస్త్రాలను సృష్టించుకొన్నాను. వాటి ఆధారంగా సృష్టిలో మడుగున వడిన రహస్యాలను వెలికి, సోధించి జైటి తెచ్చాను, నిరుపయోగంగా కనబడే ప్రతిజడ పదార్థాన్ని సహితం ఉపయోగంలోకి తెచ్చాను. చాలా మటుకు అడవి జీవాలను సంస్కరించి మానవ జీవితానికి ఉపయోగిస్తున్నాను. ఇలా తమను సృష్టించిన ఇంచుమించు అన్నిటి ఉపయోగం తెలుసుకోగలుగుతున్నాను. నమ్రదాలు, నదులు, పర్వతాలు ఇత్యాదివి వాటి పరిమలు దాటకుండా నివారించ గలుగుతున్నాను. సైన్సు అనే నీజ్ఞాన శాస్త్రం కనిపెట్టి, దాని ఆధారంగా వ్యవస్థామృగాలకు ఒక క్రమ బద్ధంతో ఉపయోగించుకో గలుగుతున్నాను. ఇదే సైన్సుతో, కానరాని వాటిని చూడటం, వినవడని విషయాలను వినటం తెలుసుకో గలుగుతున్నాను. మాకు రెక్కలు లేకున్నా గాలిలో పక్షుల్లా పంటరిగాగాక, నా వెంట పందలమూపి సహితం వెంట బెట్టుకొని యెక్కడికంటే అక్కడికి, యెంతదూరమైనా ప్రయాణం లేకుండా యెగురు వేసుకుని పోగల విమానాలని

సృష్టించాను. ఇలానే జలచరాలలా వాటి వలె ఏకాకిగా గాక వేలమందినైనా పకే నమయంలో నా వెంట తీసుకొని రేయిం బవళ్ళు సభ్యుడ్రయానం చేయగల ఓడలను సృష్టించాను. భూగర్భ రహస్యా లను సోధించగలుగుతున్నాను. యెండా ఘనలను చూడా మదింపుచేసి అవసరాన్నిబట్టి ఉపయోగించ గలుగుతున్నాను. సోధంతరంలో ఉన్న ఇతర గ్రహాల ఉనికిని కనిపెట్టగలంతులకు కుత్రిమ ఉప గ్రహాలను సృష్టించాను రేడియోలు, టెలిఫోన్లు, టివిలు సృష్టించి మారో పకనికి తెలిసిన విద్యను ఈ ప్రపంచం లోని ప్రతి మారుమూల నివసిస్తున్న వారికి తెలియజేయగలుగుతున్నాను. సౌర శక్తినించి విద్యుత్ శక్తిని సృష్టించి చిత్రవిచిత్ర పనులు చేయించ గలుగు తున్నాను లాని" అని అగాడు.

"వాయనా బిడియపడకు. నీ అభివృద్ధి మాడమువృద్ధిగావుంది. నీ ఇబ్బందు లేవైనావుంటే చెప్ప" అన్నాడు బ్రహ్మ. అప్పుడు మానవుడు "అయ్యా! మమ్మల్ని సృష్టించినందుకు తమరే మాకు తల్లి, తండ్రీ. మా ఇబ్బందులు తమతోగాక మరెవరికి చెప్పుకోవాలి? అందుకే మనవి చేస్తున్నాను" అని మళ్ళీకొంచెం ఆగి... మా యీ అభివృద్ధిని, మిగతా సృష్టి అంతామంచి గర్వపడి, అనందంతో సహకరించేబదులు, ఓర్వలేక ఈర్ష్యా అసూయలతో అడుగడుగునా మా శ్రమ ప్రయాసాలకు అడ్డుపడుతే కాకుండా, నాశనం చేస్తోంది. ఉదాహరణకు మా వ్యవసాయపు రంగంలో మేము సాధించిన పురోగతిని మెచ్చుకొని తోడ్పడేబదులు పరుణదేవుడు తన సామాన్య గతులుతప్పి,

యెక్కవో, తక్కువో నడుస్తున్నాడు. తమరు ఆతనికి పెట్టిన నియమాలను, కాలాలను మేము సృష్టిలో వుంచుకొని, తడవకులంగా వ్యవసాయ రంగంలో ఘండంజ వేస్తుంటే, పెనుతుపాన్ల రూపేజా, అనావృష్టి, కరువుల రూపేజా మా కార్యక్రమాలకు నిరంతరం ఆటంకాలు అవాంతరాలు సృష్టించి మమ్మల్ని నష్టకష్టాలపాలు చేస్తున్నాడు. క్రిమి కీటకాదులుకూడ, ఎన్ని విష ప్రయోగాలు చేసినా, ఆగక మా పంటలన్నింటిని సర్వ నాశనం చేస్తున్నాయి. భూమాతకూడ పక్షపాతం చూపిస్తున్నది. యెన్నిరకాల యెరువులు వేసినా, జాటిని మేము వేసిన ప్రైర్లకు అందించి న. బోషణ ఇవ్వక, ప్రైర్లను నాశనంచేసి కలుపు మొక్కలకు అందించి, మాకు పంటలుపండకుండా చేస్తోంది. ఇది పక్షపాతం కాదా?

భూగర్భంలో నిరుపయోగంగా పడి వున్న రాళ్ళను, ధాతువులను వెలికితీసి వాటినున్న అసలు విలువలను, వాటి ఉపయోగాలను తెలియజేసి వాటికి అమిత గౌరవం సంపాదించిపెడితే, అవి మాకు శత్రువురై దొరక్కండా సోతున్నాయి.

భూగర్భంలో మైళ్ళలోతులోనున్న కిర్చనాయిలు, పెట్రోలు, బొగ్గు, మణిమాణిక్యామల్లు అతి వ్యయ ప్రయాసలతో లైటికీతీసి, వాటి ఉపయోగాలను వాటి చెప్పి, వాటి బ్రతుకులకు విలువలకట్టి, అవి లేనప్పుడు మానవుని బ్రతుకే మన జాలను అన్నంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చినప్పటికీ, అవి మా కృషికి తోడ్పడి, వాటం తటపే నుంజంగా లభ్యమయ్యే బదులు, యెంచుకోగాని తరిగిపోతున్నాయి. ఇలా వక దేమిటి మహాప్రభో! సృష్టిసాంతం మానవుల కృషికి సంపూర్ణ సహకారాలందించి యీ ప్రృథ్విని దివ్యస్వర్గం చేసే బదులు, అన్ని ప్రతికారం పూనినట్లు కనిపిస్తోంది. తమరే మాయాదీనస్థితిని చూచి వాటిని, మాకు సహకరించ వలసిందిగా ఆజ్ఞాపించండి ప్రభో!" అని నవే నయంగా నమస్కరించి కూర్చున్నాడు.

తరువాత బ్రహ్మ పనమూలికలు, వృక్ష జాతిని పలకరించాడు.

"అయ్యా! తమరు మా జాతిని యెన్నో రకాలుగా సృష్టించారు. గడ్డి మొదలుకొని మహా వృక్షంవరకు వక జాతిగాను, సన్న తీగ మొదలుకొని యీ

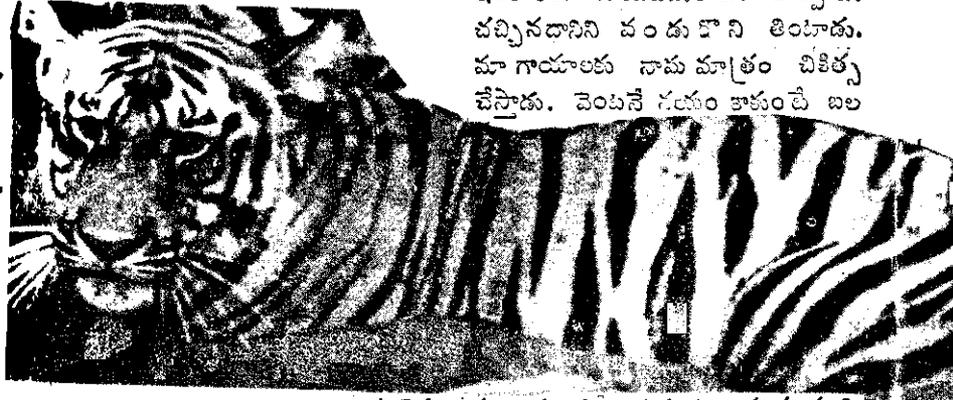

దాల తీగవరకున్నా, నీళ్ళల్లో నాడు ఇల్లాది రూపాల్లో మమ్ము సృష్టించారు. ఆదిగాక మాలో కొన్నిటిని పలవృక్షాలు తీగలుగాను, కొన్నిటిని కేవలం పూలు పూచేందుకుగాను, మరికొన్నిటిని కేవలం నీడ గాలిని చేట్టుగాను సృష్టించారు. మాకు ఔషధ శక్తినిచ్చి, వ్యాధిగ్రస్తులకు ఉపయోగ పడేటట్లుగాను, మేము తమ ఆజ్ఞానుసారం ఆలానే చేస్తున్నాం. కాని ఈ మానవుడు మా జాతిమీద చాలా దురాక్రమణ చేస్తున్నాడు. ఔషధాలుగా పెరిగేందుకు అనువైన భూమినిదున్ని తనకిష్టమొచ్చిన పైర్లు వేసుకుంటున్నాడు. అవి కూడ మా జాతిపై అని సహిస్తున్నాం. కాని మిగతా జీవరాసుల్ను వాటిని ముట్టనివ్వకు. యెప్పుడైతే మాకని కేటాయిం చిన భూమిని మానవుడు తన స్వార్థం కొరకు తీసుకున్నాడో, మిగతా జీవాలకు ఆహారం కొరత యేర్పడదీ. అవి తమ ఆకలి బాధను తీర్చుకోకలిచినా, తన భూమిలో అడుగు పెట్టనివ్వడు. నిర్దాక్షిణ్యంగా వాటిని సంహరించటమో, నిర్మా లించటమో చేస్తాడు. అయినా అతని ఈ దారుణాన్ని సహించి మేమేమా ఆడవుల్లో వాటికి అవసరమైనంత ఆహారాన్ని

సృష్టించవచ్చున్నాం. ఇంతటితో తృప్తి పడక మానవుడు తన పరిధుల్ని దాటి మా వన్య పరిధిలోనికివచ్చి, మమ్ముల్ని దరిని పాపభీలేకుండా నరకివేస్తున్నాడు. అంతటిలో వూరుకొనక తను సృష్టించు కున్న రంపాలు, వులులు, బాడిసెలు, నిర్మాలు ఇల్లాది అనేకవాటిలో మమ్ముల్ని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి భేదించి అతనికి ఉపయోగపడేలా అమర్చుకుంటున్నాడు. గుట్టల్లో గుహలున్నాయి. నీడ నిచ్చేందుకు మేమున్నాం. ఇవేమీ అతనికి పనికిరావట. గుహలు, మేమిచ్చే కంద మూల ఫలాలమీద ఇంకా ఆధారపడే తన మానవజాతిని చూచి అటవికులని, అనా గరికులని పరిహసించి, తనే నిర్మించు కున్న ఇళ్ళకొరకు మమ్ముల్ని ఉపయో గించుకుంటున్నాడు. అయినా ఓర్పుతో వున్నాం. మానవునియొక్క ఈ అకృత్యాలను అతని తెలివితక్కువ పనులుగా భావించి, అతనిని క్షమించి అలవాటు ప్రకారం పూలుపూచి, కాయలు కాచి, ఇంకా అందిస్తూనేఉన్నాం. కాని మళ్ళీ ఇతరు పూలు కోసుకోటం కాకుండా మా కొమ్మలను, చిగుళ్ళను త్రుంచుతాడు. మాకు యెంతబాధ కలుగుతుందో పట్టించు

కోడు. చురారో మా సంతతిని అధివృద్ధి కానిచ్చుచుండా పక్కటి మిగులుండా కోసేనుండుండు. పా లేస్తాడు. ఇలా మాలో చాలాభాగం ఇప్పటికే పంశనాశనమైనాయి. ఈ మానవుడే ప్రపంచం చేయకపోతే అతని ఆల్ఫాచారంలో మా పంశాలు ఎన్నంతం అవుతాయి. అనవసరంగా మమ్ముల్ని పొంనెంపవద్దని ఆజ్ఞాపించండి ప్రభో."

తల వంకించి తరువాత పక్షిజాతి సృష్టించి ప్రశ్నించాడు బ్రహ్మ.

పక్షిజాతికి ప్రతినిధిగా చిలుక చెప్ప నారంభించింది.

"అయ్యా! సాధారణంగా మా జాతి నాయకమనంలో వుంటుంది. క్రింద భూమి మీదికివచ్చినా వృక్షాలమీద నివసిస్తుంది. మాలోని వక తెగ నీటి ఆధారంగా జీవిస్తుంది. మా ఆహారం క్రిమి కీటాదులు మొదలుకొని అడివి జీవ రాసులు. సర్పాల వరకున్నా. చెట్టు పూలలోని మడుపు మొదలుకొని ఫలాల వరకు వుంటుంది. యెన్నడు మానవుని డోరికిపోము. అతనికి యెన్నడు హాని

తలపెట్టలేదు. అటువంటి మమ్ము అతడు బంధించి. తన అనందంకొరకు పంశనాల్లో బంధిస్తాడు. మాకు దాంపత్య విరహబాధను కలిగిస్తాడు. శిషబ అన్న నెవంతో మమ్ముల్ని హింసిస్తాడు. అహింసాత్మక చర్యలకు ఫలపడి అణిగి మణిగి వుంటాం. అయితే మాలోమాకు పందాలనిపెట్టి, మమ్ముల్ని పురియొక్కించి కొట్టాడిస్తాడు అనందిస్తాడు. యీ పందాలలో మాకు మారణాయుధాలు కట్టుతాడు. తల్పారణంగా మాలో ఒకరు చస్తారు. ఇంకొకరు గాయపడుతారు. అప్పుడు చచ్చినదానిని పండుకొని తింటాడు. మా గాయాలకు నామమాత్రం చికిత్స చేస్తాడు. వెంటనే నయం కాకుంటే బల

వంతాన మళ్ళీ మమ్ముల్ని కూడ చంపి తినేస్తాడు. అతని అనందంకొరకు మా ప్రాణాలను బలికొన్నా, మా జాతిమీద యే ప్రత్యేకత చూపడు. ఒక జీవికి ఆహారంగానైనా మా బ్రతుకులు వుపయోగ పడుతున్నాయని, సహిస్తున్నాం ప్రభో!" అంది పక్షి.

ఇది విన్న తరువాత బ్రహ్మ దృష్టి చతుస్పాదుల మీదికి పోయింది. వాటి ప్రతినిధిని అడుగుదామంటే వేటికవే ప్రత్యేకంగా తమ కష్టాలను చెప్పకోదలిచాయి.

ఇది విన్నతరువాత బ్రహ్మ దృష్టి చతుష్పాదలమీదికి పోయింది. వాటి ప్రతినిధిని ఆడుగుదామంటే వేదీకవే ప్రత్యేకంగా తమ కష్టాలను చెప్పుకోదలిచాయి. అందుకని బ్రహ్మ మొదట గోమాతనుద్దేశించి ప్రశ్నించాడు.

“మమ్మల్ని మానవుడు పట్టుకొని ఆశలుజూపి, మెల్లగా దువ్వి తమ నివాస గృహాలకు తెచ్చుకున్నాడు. క్రమేపీ అతని స్వార్థచింత, దురాగతాలు తెలియవచ్చాయి. మేము ఈనీన తరువాత మా మురుగు పాలను సహితం మా సంరానాన్ని తాగనివ్వడు. తనే పితుక్కుని త్రాగిస్తాడు, ఒక్కనాడుకూడా మా సంతతికి కడుపునిండా, తృప్తిగా పాలు ఇవ్వనివ్వడు. ఉదయం, సాయంత్రం మా దూడలను వదులుతాడు. అవి మా పాల పొడుగులను చేవుతే మాకు పాలు చేవుకువస్తే, వెంటనే మా కళ్ళముందే ఆ పసికందులను విలవిలలాడుతున్నా, లాగి దూరాన కట్టేసి మా పాలన్నీ అతడేపిండుకుంటాడు. మేము మా పిల్లలకొరకు దాచుకుందామని యిగచేపితే, పాలు కార్చేవరకు మమ్మల్ని కర్రలతో కొడతాడు. మా పసికందులు అతను పితుక్కుగా మిగిలిన వాటిని చాలిచాలకున్నా త్రాగి, అకుఅలములు తినుకుంటూ పెద్దగవుతాయి. గర్భం ధరిస్తాం. ఒకవేళ అవి మగవైతే వాటి అగచాట్లు, బాధలకు అంతువుండదు. మెడమీద కాడిపెట్టి నిర్దాక్షిణ్యంగా, కూమిని దున్నిస్తాడు. బండికి కడుతాడు. ఆ బంధపై మేము మోయలేనంత బరువులు వేస్తాడు. బండిని లాగమంటాడు. లాగలేకపోతే తోలు వూడెట్లు కొడతాడు. చచ్చినా అతనికి ఫరవాలేదు. మేము

లాగవలసిందే. మరొకరు సవారీబండ్లు చేయించుకొని, దానినిండా జనానైకిక్రంచుకొని, తను ముందర కూర్చొని యెంత దూరమైనా పరుగెత్తుకుంటూ ఆ బండిని లాగమంటాడు. పురికి పురికి అలిసి దారి మధ్యలో చచ్చినా ఫరవాలేదు. చచ్చిన దాన్ని వదిలి ఇంకోదానిని తెచ్చికట్టి లాగిస్తాడు.

బ్రహ్మ యీ గోరులేని కాభాహార జంతు జాలంమీద జరుగుతున్న అత్యాచారాన్ని చినిచలించనట్లయినట్లు కనవడ్డాడు. అయినా యేమీ అనక అడవి క్యూరమ్మ గాలను ద్దేశించి “మీ ఈతి బాధల్ని చిన్నచింబుకోండి” అని చెప్పాడు. క్రూరమ్మ గాలకు ప్రతినిధిగా సింహం చెప్పవారంబించింది.

సింహం:- అయ్యా! అడవిలో చతుష్పాదక్రూర మృగాల ప్రతినిధిగా నవినయంగా మనవి చేయనేచునగా. అన్నాది నుంచి మమ్ము కాభాహార మృగాలను భక్షించి జీవించమని శలవిచ్చినందున ఇంత వరకు అలానే బ్రతుకుతున్నాం. మాకు ఆహారమైన మృగాలను మానవుడు నశింపుజేస్తున్న కారణంగా మాకు ఆహార కొరత యేర్పడ్డది. అందుకని మాదృష్టి పక్షిజాతి మీదకు మరలింది. కాని అవి కూడ మానవుని దురాచారాలకు భీతిచెంది తమ జన్మభూములు, తమ నివేశ స్థలాలను వదిలి విడేశాలకో, దేశ దిమ్మరిగానో వెళ్ళిపోతున్నాయి. అందుకని అవి కూడ మాకు లభించాని కారణంగా మాజాతి పస్తులతో డీవిస్తున్నది. ఇలా ఎన్నాళ్ళని వుండ గలుగుతాం గత్యంతరం లేక మానవుల నివాస స్థలాలకు వెళ్ళి, వారు సాదుకునే జంతువుల్ని భక్షించక తప్ప

టం లేదు ప్రభో! కూ యీ సదత మానవునికి, తను చూపే చేసిన దురాక్రమణ పాప ఫలితం అని తెలియక, మమ్ములనే దోషిణుగా నిరూపించుకొని, మామీద దండెత్తి మమ్ములను చాతమారుస్తున్నాడు. అడిగార మానవుడు తన జననందం కొరకు, ఆహారం కొరకు మమ్మల్ని పట్టుకొని, జాలల్లోపెట్టి నిర్పం దిస్తున్నాడు. శిక్షణాశాలల్లో పెట్టినానా రకాల చిత్ర విచిత్ర పంధాలతో శాసిస్తూ తను ఇంపైన వసులను మాచే చేయించి సర్కసులలో ధనార్జన చేస్తున్నాడు. అడివికి చక్రవర్తి నైన నన్నుగాని రాజు అయిన పెద్దపులినిగాని, మంత్రి అయిన యెలుగు బంటుగాని వదలడు. మమ్మల్నిందరిని నీచంగా చూస్తాడు. అడిగాక మా చర్మాలకు ఏవో విలువ కట్టి, వాటిని సమకూర్చుకునేందుకు కూడ నిర్దాక్షి

ణ్యంగామమ్మల్ని చంపేస్తున్నాడు ప్రభో. బ్రహ్మదేవుని మొఖంమీద జాలి వుట్టి పట్టు కనపడుతున్నది. బ్రహ్మ మానవుణ్ణి ఉద్దేశించి.

“నీవు అన్నీ విన్నావు. నీ నమాడానల ఏముంది” అని ప్రశ్నించాడు.

మానవుడు లేచి బ్రహ్మకు నమస్కరించి “అయ్యా! తెలిసో తెలియకనో మావలన ఇతర ప్రాణకోటికి జరిగే ఈతి బాధలను, ఇప్పుడు తెలుసుకోగలిగాను. నేను చెప్పవలసిన సంజాయిషీ యేమీలేదు. మా ఆకృత్యాలకు సిగ్గుపడుతున్నాను” అని తల వంచుకున్నాడు.

బ్రహ్మదేవుడు యీ సభ ఇంతటితో వరిసమాప్తం. మళ్ళీ యీ తదవ కలుసు తున్నప్పుడు ఇంకేమైనా వుంటే చర్చిద్దాం. అని లేచి అందరినీ “సుఖభవ” అని శ్రింది చి సభాస్థలంనుంచి మాయమైనాడు.

ఎంట్రిఫీజు లేకుండా అక్షరూపాయల విలువగల బహుమతులు గెలుపొందండి

10	9	14	<p>మొదటి బహుమతి రాజదూర్</p> <p>మోటర్ సైకిల్, కలర్ డి.వి.</p> <p>నూటఒక్క కన్సోలేషన్</p>	11	
15	11	7		12	19
8	18	12			

బహుమతులు గెలుపు వద్దతిద్వారా జపాన్ మోడల్ సోనీ - హై ఫ్రైటు - డిస్ వన్ గెలుపొందండి.

పోస్ట్ కార్డ్ మీద తొమ్మిది చదరాలను గీసి వాటిలో 8 నుంచి 16 సంఖ్యలను ఉపయోగించి ఎటు కూడినా మొత్తం 98 వచ్చేటట్లు చేయండి. ఒక సంఖ్యను ఒకసారి మాత్రమే ఉపయోగించాలి. మీ ఎంట్రిలను 15 రోజుల్లోగా పంపండి. మాకు చేరిన మొదటి వది ఎంట్రిలకు చేతిగడియారం ఉచిత బహుమతి. **SAMRAT SALES (36-JH)**

P.B. No: 7174, NEW DELHI- 110 002